ta oli hääletamise teostamise ajal. Vahepeal sündinud muudatuste kartoteeki sissekandmiseks võeti kaks intelligent-töötut. Järgnevatel valimiste eeltöödel suurendati tööjõudude arvu 21-le. Kartoteegi numereerimine, nimeliste tunnistuste väljakirjutamine ja komplekteerimine majade järgi lõpetati 2. jaanuariks 1934, millal algas valimismaterjalide kodanikele kättetoimetamine. Materjalide laialikandjateks palgati tükitöö alusel 23 intelligent-töötut, kes kolme päeva jooksul toimetasid kätte 4606 majasse valimismaterjale kokku 43.755 kodanikule. Omanike mitteleidmisel toodi tagasi 763 nimelist tunnistust. Nimekirjadesse jäi 18.352 mees- ja 24.640 naiskodanikku. Hääletusest võtsid osa 13.082 mees- (71,2%) ja 17.461 naiskodanikku (70,8%), kokku 30.543 kodanikku, seega 71,0% kogu linna hääleõiguslike arvust.

1934. aasta Linnavolikogu valimistel oli kulusid järgmiselt:

Kantseleikulud	kr.	104,45
Valimisümbrikud	„	147,57
Trükikulud	„	629,90
Ajutised tööjõud	„	785,35
Valimisjaoskondade korrashoid, teenimine, veo- ja sõidukulud	„	47,40
Kokku . . .	kr.	1714,67

1929. a. Linnavolikogu valimised nõudsid kulu 2278 kr., 1926 a. — 2288 kr.

Omavalitsuse esinduskogu valimised on linnale kulukamad kui riiklikud hääletustoimingud, sest siin kannab linn vajanduvate plankettide, nimeliste tunnistuste ja hääletussedelite, samuti valimisümbrike valmistamisega ühenduses olevad kulud. Riiklikel hääletustoimingutel saadetakse need materjalid omavalitsustele keskasutise poolt.

1934. aasta linnavalimiste eeltööd nõudsid üldse 356 tööpäeva.

Teise erakorralise ülesandena teostas büroo 1934. aasta märtsis Riigivanema kandidaatide soovitusallkirjade vastuvõtmist. Soovitusallkirjade vastuvõtmine kestis 5. kuni 21. märtsini. Tööle rakendati 17 intelligent-töötut, kes töötasid kokku 1403 töötundi. Allkirjade andmine oli elav, eriti kahel esimesel päeval, mil anti ära üldse 5246 soovitusallkirja. Üldse anti Tartus allkirju 12.419, mis on 29,2% Tartu hääleõiguslike kodanike arvust. Kuna säärast suurt tungi ette näha ei saadud, toimetati allkirjade vastuvõtmist algul linnavalitsuse majas, Gildi 8, esimesel korral. Kohe selgus, et ühes vastuvõtu-punktis ei ole võimalik sellisel hulgal kodanikke vastu võtta, ja 7. märtsil avati veel teine vastuvõtu-punkt elektrijaama kontoris, Lihaturg 7, esimesel korral.

1930. ja 1931. a. pöördusid mitmed välismaa statistilised asutised büroo poole väljaannete vahetusse astumise ettepanekutega, mispõhjal ka vastav vahekord loodi.

Tartu III, lk. 39